8
2004
Apare lunar, pe data de 20

Cărticica Draga mea pentru copii
și Draga mea de colorat
Se vând numai împreună!
Preț: 15.000 lei

Cărticica Draga mea pentru copii

CONCURS
Citește și răspunde!
10.000.000 lei
premii

Căsuța păsărelelor

și alte poezii, povești, cântecele, ghicitori

CASA

sumar

8
2004

Cărticica Draga mea pentru copii

Editată de CASA Lux
Președinte Director General: MARIANA BRĂESCU
e-mail: director@casalux.ro

Poezii și povești trimise de cititori
Ilustrația: Mircea Toia
PUBLICITATE: prin SPLENDID MEDIA:
Tel.: 312.94.84; 312.70.40; Fax: 313.92.66;
e-mail: office@splendidmedia.ro
DIFUZARE:
Tel.: 650.68.22; 0740/089.745; 0740/089.748; Tel./Fax: 650.69.19

Adresa redacției:
str. Ciprian Porumbescu nr. 10,
sector 1, cod 010652, București
Tel.: 211.63.87; 0740/040.205; tel./fax: 211.74.78
e-mail: dragamea@casalux.ro
ISBN 973-86830-4-1

Veverița

Veverița din pădure
Vrea nuci multe și alune.
Vine și îmi dă lăbuța,
Ce fricoasă e drăguța!
Are puișori micuți,
Nebunatici și drăguți,
Cu ochi mari și frumușei,
Nu te mai saturi de ei!

De la cititori

*Dragă redacție, vreau să vă spun că vă iubesc mult și să vă mulțumesc că existați.
Eu am 12 ani și îmi place foarte mult să citesc Cărticica și rezolv cu mare plăcere jocurile și testele. O aștept cu nerăbdare în fiecare lună.
Vă trimit în dar un desen de-al meu.
Cu dragoste,*

Elena Alexandra Grozea,
com. Brebu, jud. Prahova

poezii MICI pentru pitici

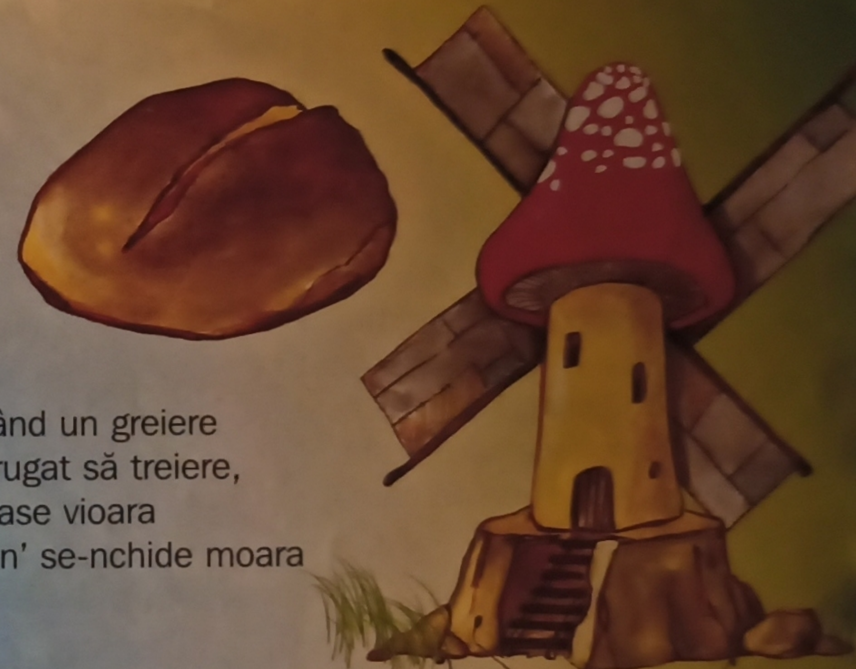
Trei furnicuțe hărnicuțe

Trei furnici, pe înserate,
Cu un spic de grâu în spate,

Se duceau
La fluture
Boabele
Să scuture

Și văzând un greiere
L-au rugat să treiere,
Să lase vioara
Pân' se-nchide moara

Și promit
Că până mâine
Vor avea
Cu toții pâine.

Un cocoș bătut de moș
A fugit și a găsit
O pungută mititică.
Socoteala nu e mare:
Câți bănuți avea ea oare?

Vai, cum s-a dus la iarmaroc
Să vândă pupăza din tei!
Poznașul n-a avut noroc,
În schimb a fost norocul ei
Și de gândești pentru o clipă
Poznașul se numea...

Capra noastră minunată
A avut trei iezi odată,
Doi din ei n-au ascultat,
Cine-i cel
Ce i-a mâncat?

Cântec de leagăn

În pătuțul cel frumos
Copilașul s-a culcat,
Stă frumos acoperit
Doarme, că e obosit.
Nani, nani, nani, puișor!

Iepurașul, păpușica,
Cățelușul și pisica
Stau din joc și-au ațipit
Că e ora de dormit.
Nani, nani, nani, puișor!

Dorm și flori, și păsărele
Dorm și gâze mititele
Noaptea s-a lăsat ușor
Dragul mamei puișor.
Nani, nani, nani, puișor!

VULPEA ACADEMICIANĂ

sau

După faptă și răsplată!

O poveste pentru aproape toți copiii

După cum știți din luna trecută, Vulpea s-a asociat cu Țapul și viața în bloc a devenit un coșmar. Copiii au fost arestați și au rămas plângând încuiați și păziți de Vulpe. Iată ce s-a mai întâmplat.

EPISODUL 5

Judecata

Apare Țapul foarte vesel; nu știe ce a făcut Vulpea în lipsa lui. Așa-zisa academiciană îl instruiește imediat:

- Pentru că tu ești foarte inteligent n-ai voie să gândești nimic, ci numai să execuți. Tu să faci doar ce-ți spun eu!

Țapul e de-a dreptul fericit:

- O, ce noroc pe capul meu! Nu trebuie să gândesc! Spune-mi, ce să fac?

- Să taci și să aprobi doar „Așa este!" la orice voi spune eu. E simplu, dai din cap încântat și mormăi: „Așa este!". În rest, lași pe mine.

Descuie ușa și, la vederea copiilor înspăimântați, Țapul se miră foarte tare. Vulpea și Țapul se așază ca la judecată.

- Cetățene administrator, recunoști criminalii?

Țapul behăie amuzat:

- Criminali? Ăștia?

Vulpea îi dă un ghiont, el își reamintește și se corectează:

- Așa este!

- Să-i judecăm imediat!

Țapul se miră sincer:

- De ce?

Vulpea iar îi dă un ghiont și Țapul își amintește:

- Așa este!

Vulpea își reia rolul de judecător:

- Iată, vă aflați în fața completului de judecată. Acest mic delicvent - arată spre Arici - și-a îmbrăcat acele ca să poată distruge mai bine pereții blocului, ușa de la intrare și să-i înțepe pe locatari. Dau verdictul: condamnat pe viață.

- Așa este!, mormăie Țapul.

Ariciul Nelutu începe să plângă.

- Hei, voi, urechiații, un pas în față. Cetățene administrator, recunoști că acești huligani și-au confecționat niște urechi uriașe ca să asculte pe la ușile locatarilor, să îi spioneze și să-i distrugă?

- Așa este!, aprobă Țapul.

- Recunoști că, în nenumărate rânduri, aceștia au speriat persoane în vârstă, țopăind? Recunoști că, în mod deliberat, inculpații urcau pe scări numai pentru ca să o deterioreze și să nu plătească taxa, pentru a aduce prejudicii administrației? Urechiaților, gata, și pe voi v-am condamnat!

- Așa este!, aprobă din nou Țapul.

Vulpea se îndreaptă către ursuleți:

- Și acum să vă judec și pe voi, martineilor. E adevărat că un bunic de-al vostru și-a uitat ca un prost coada în baltă și, ca să se scuze, a dat vina pe Vulpe?

- Așa este!, behăie Țapul bucuros că nu trebuie să gândească.

- Cetățene administrator, e adevărat că i-ai văzut mereu mâncând, ca să se îngrașe și astfel să uzeze mai tare liftul, scările și mozaicul blocului?

- Așa este!

- Ei, ne-am lămurit. Sunteți și voi condamnați pe viață.

Toți copiii încep să plângă. Sunt literalmente îngroziți.

Vulpea se enervează:

- Gura! Am spus să nu aud nici un sunet! Cine scoate un suspin va muri pe loc și imediat. (Agită un pistol care-i îngrozește pe copii. Trage un foc în aer; toți se sperie, chiar și Țapul). Vreți să muriți pe loc? Vreți să putreziți la ocnă?

Copiii răspund în cor, printre lacrimi și suspine:

- Nuuu!

Vulpea întoarce foaia:

- Norocul vostru este inima mea generoasă, se laudă ea. În mine se înfruntă conștiința cu sentimentul. Conștiința îmi spune că reprezint Interpolul și trebuie să-mi fac datoria fără cruțare.

Vulpea continuă să facă pe sentimentala:

- Dar inima... nu-mi dă pace. Sunt o sentimentală! Mă uit la acest biet arici: este un criminal, desigur.

Ariciul Neluțu, înduioșat de soarta lui, plânge în hohote.

- Așa este, aprobă Țapul mândru că face pe judecătorul.

- Mă uit la el... filozofează Vulpea. Așa, condamnat, e ca și mort.

Ariciul Neluțu hohotește îngrozitor.

Vulpea se apropie de el duioasă.

- Puiule, vrei să trăiești?

- Da! Spuneți-mi repede ce să fac, fac orice să vă conving că nu-s huligan.

Vulpea protestează:

- A, nu, huligan ești, huligan rămâi. Problema este dacă ești recuperabil. Recuperabil, adică dacă mai ai ceva bun în tine. Ca membră a Academiei filantropice...

- Corespondentă..., behăie Țapul scurt.

- ... risc și voi încerca. Băiete, încerc să te salvez, dar să faci orice îți voi spune.

- Orice, tanti Interpol!, răspunde Ariciul precipitat.

Vulpea i-o taie cu asprime:

- Pentru tine și pentru oricine vrea să fie salvat am un singur nume: Stăpână!

- Iartă-mă, stăpână!, o roagă Ariciul Neluțu.

- Ai milă de noi, stăpână!, imploră iepurașii.

- Salvează-ne, stăpână!, o conjură ursuleții.

- Of, numai inimă să n-ai. Nimeni în locul meu n-ar face-o, dar eu voi îndrăzni: vă eliberez pe toți!

- Uraaa!, strigă toți copiii în cor.

Vulpea trage iarăși un foc în aer, care îi sperie pe toți.

- Iartă-ne, stăpână!, se roagă copiii.

- Vă eliberez provizoriu, sub jurământul că de azi înainte n-aveți mamă, n-aveți tată, le spune aspru Vulpea. (Copiii nu înțeleg).

Asta înseamnă, le explică ea, că de azi înainte pentru voi eu voi fi înaintea mamei și a tatălui vostru. Mie îmi dați întâi ascultare și nu lor. Din vorba mea să nu ieșiți. Din porunca mea să nu vă abateți. Și din ce vorbim noi aici să nu răsufle un cuvânt. Secret! Absolut!

Țapul una știe și asta behăie:

- Așa este!

- Așadar, fiindcă mi se rupe inima de voi, vă eliberez. Stați, încă nu vă bucurați. În schimbul libertății trebuie să mergeți urgent acasă și să-mi aduceți tot ce găsiți mai bun în șifonier, în cămară, în frigider și în buzunare!

Asta chiar îi place Țapului, care spune din toată inima:

- Așa este!

- Ați înțeles? Luați repede tot ce-i mai bun în fiecare zi și fuga aici la stăpână. Ați înțeles? Văd că nu vă prea place, constată Vulpea. Eu zic să nu mai pierd vremea cu voi. Direct în temniță!

- Nu! Facem tot ce ne spui. Aducem tot, stăpână, se roagă copiii disperați.

Vulpea îi încearcă:
- Și dacă observă părinții că lipsesc friptura, ouăle, untul, bomboanele...
- Vinul, țuica, banii, blănurile, berea, coniacul, peștele, brânza, whisky-ul, vodca, banii?!, intervine Țapul bucuros.

Vulpea îi instruiește cum să mintă:

- Mâncarea să spuneți c-ați mâncat-o voi. V-a fost foame. Cu banii v-ați cumpărat prăjituri. Blănurile le-ați dat unor vietăți sărmane. Bijuteriile le-ați donat unui azil de bătrâni.

- Or să ne pedepsească!, spun copiii temători.

Vulpea le ridică moralul:

- Oricum pedeapsa părinților e mai puțin ca la închisoare, nu? Dar dacă îi vine cuiva să trădeze și să povestească ceva despre noi - amenință Vulpea - aflați despre mine că eu am un aparat care înregistrează absolut tot și în special gândurile copiilor. Acest aparat... (scoate pistolul și-l plimbă sub nasul fiecăruia) îmi spune ce gândește fiecare. Iar dacă îmi va spune că vreunul are gânduri de trădare... (trage cu pistolul în aer)... îl curăț înainte de a-și duce gândul la îndeplinire!

Copiii sunt îngroziți.

- Jurați să vă fiu stăpână până la moarte?

- Jurăm!

Triști, speriați, timorați și totuși bucuroși că au scăpat, copiii ies unul câte unul din camera infernală.

EPISODUL 6

Slugi și stăpâni

Să-l vizităm din nou pe Țap; să aruncăm o privire discretă în garsoniera pe care o împarte acum cu Vulpea. Vom constata o izbitoare creștere a bunăstării. Vulpea, ca o adevărată stăpână, se leagănă în balansoar cu pistolul în mână, ascultându-l cu încântare la telefon pe cocoșelul deșteptător. Pe măsuță, pe bufet, sticle cu băuturi scumpe și mâncăruri alese. Viața celebrului cuplu a devenit extrem de îmbelșugată. Vulpea l-a învățat să joace poker, dar i-a spus că jocul se numește Popa prostul și Țapul a crezut-o.

- Acum, când îți cunosc și-ți apreciez inteligența, aș vrea să-ți fac o confidență. Să știi că Popa prostul este numele conspirativ al pokerului, îi explică Vulpea.

Când aude de poker, Țapul se sperie:

- Aoleu!

- Te sperii degeaba. Vom spune în continuare Popa prostul și vom juca fără grijă poker, îi propune Vulpea.

Țapul se luminează la o asemenea idee.

- Cu onestitatea mea și cu inteligența ta menajul nostru are un farmec aparte, îi zâmbește galeș Vulpea.

- Așa este!, o aprobă Țapul.

- M-am învățat să rezolv totul prin onestitate, se laudă Vulpea. Dacă nu eram onestă, aveam noi acum și bani, și mâncare, și băutură, și slugi? À propos, cine e azi de serviciu la lift?, întreabă Vulpea și se uită pe o listă.
Să-l chem încoace.

Scoate pistolul și se pregătește să tragă în aer.
- Cu pistolul?, întreabă Țapu speriat.
- E walkie-talkie, îi spune cumătra confidențial. Știi, pseudonimul de lucru.
Vulpea trage în aer cu pistolul.
Iepurașul Codruț vine în fugă, speriat și precipitat:
- Slavă ție, stăpână!
Vulpea îi răspunde făcându-și vânt, leneș, cu evantaiul:
- Slavă și bani. Pentru bani te-am chemat. Ești sigur că n-ai uitat vreo monedă în fundul buzunarelor? Ia întoarce-le pe dos!
Iepurașul, speriat, îi dă toți banii și își întoarce buzunarele goale.

- Atât ți-ar fi lipsit, îl asigură Vulpea. Mergeai direct în cer, îngerașule!
Trage în aer cu pistolul ca să fie mai convingătoare, în timp ce iepurașul tremură de frică.
- Am jurat să te slujesc, stăpână, fără crâcnire. Sunt un iepuraș de încredere...
Vulpea îi râde în nas:
- Numai în pistolul meu am încredere. Hai, la treabă. Să nu scapi vreun locatar care nu plătește taxa la lift.
Țapul - preocupat:
- Vai, am strâns atâția bani încât acuși n-o să mai avem ciorapi în care să-i punem.
Flutură un ciorap plin cu monede, în care îndeasă și banii aduși de iepuraș.

Vulpea îl ia peste picior:
- Nu te mai gândi că te doare capul. Nu ți-am spus că ești prea inteligent ca să te gândești? Lasă asta în seama mea.
Țapul behăie fericit:
- Ce bine! Chiar mă durea capul. Da, am fost deștept că te-am întâlnit!...
- De unde și proverbul: deștept să fii, noroc să ai, râde de el Vulpea.
- N-am știut de acest proverb, dar înțelepciunea populară parcă l-a croit exact pentru mine!
- Da, mare-i înțelepciunea populară. Te încape și pe tine. Dar ia să aflăm noi cât e ceasul.
Formează la robot; se aude un cucurigu de cinci ori. Vocea cocoșelului o înfioară de plăcere. Închide telefonul cu regret vizibil.
- Ora cinci, ora norocului.
Se așază pe șezlong, își ia un evantai, o țigară. Țapul își pune în cap șapca de administrator, pregătește un coș mare și se așază la ușă. Vulpea aruncă evantaiul, scoate pistolul și comandă.
- Pe locuri, fiți gata, start!

Când se aude pocnetul pistolului ușa se dă cu putere în lături și năvălesc copiii, aducând pe rând sticle, pachete, pachețele, bani, mere, obiecte de îmbrăcat, covoare. Ies și intră de mai multe ori, în goană, depunând mâncarea în coșul pe care îl ține sub supraveghere Țapul. Totul se petrece sub privirea vigilentă și necruțătoare a „stăpânei", care stă în șezlong ca în jilț, rezemată de pistol, ca într-un sceptru infernal. Desigur, totul se petrece pe muzică, într-un ritm din ce în ce mai alert.

Când copiii pleacă, cei doi încing un dans ca la discotecă.

...

Ce urmează? Ce răutăți va mai face Vulpea academiciană, aprobată prostește de Țap? Ce vor mai păți copiii, Jderul și Veverița și, mai ales, biata bătrânică Țestoasă?

Veți vedea în numărul viitor.

Irinel Dragoș Ionescu

Cafeaua ursului

Șade ursul pe saltea
Și poftește o cafea,
Cafeluță cu caimac
Și deasupra un gândac!

Căsuța păsărelelor

În pădure, în arin,
Zarvă mare în pridvor -
Unii pleacă, alții vin
De la treburile lor.

În căsuța din copac
Are-o treabă fiecare,
Că așa-i civilizat,
Nu doar somn,
Nu doar mâncare!

La bucătărie
Și în dormitoare
Bat din aripioare,
Fac gospodărie:

Două codobaturi
Harnice - nevoie mare -
Mătură sub paturi
Și scot pernele la soare.

Două gheonoaie
Spală rufe-n ploaie,
Iar clăbucul din covată
Se-mprăștie-n iarba toată!

Două pitulici
(Pentru că-s mai mici)
Sunt iarăși de servici:
Adună furnici,
Ca să stea apoi pe scară,
Să le guste mai spre seară.

Și două rățuște
Răsucesc găluște
Din cele bune,
Umplute cu prune.

Toată lumea are treabă,
Toată lumea robotește,
De dimineață până-n seară
Multe treburi pot s-apară!

Numai cucul, moș-portar,
Care n-are altă treabă,
Stă pe-o vargă de arțar
Și pe toată lumea-ntreabă:
- Cu? Cu?...

S-a-ntâmplat în parc

Pe-o alee mi-am uitat
Păpușica cea brunetă,
Desenam de zor pe-asfalt
O frumoasă margaretă

Și-a trecut un băiețel
Pedalând la bicicletă,
Eu nu l-am văzut defel -
Coloram la margaretă,

Însă el, băiat cuminte,
Claxonează din trompetă,
Ia păpușa frumușel
Și-o așază pe banchetă
Și-a pornit din nou, voios,
Eu i-am mulțumit frumos!

De la cititori

Dragă redacție,
Am 9 ani și 4 luni, mă numesc Alina (la fel ca și prințesa din nr. 5) și vreau să știi că în fiecare lună cumpăr Cărticica Draga mea pentru copii.
Îți trimit un desen cu prințesa, care mi-a plăcut așa de mult.

Cu drag,

Alina Cristea, Buzău

Cocoșul

Încă dis de dimineață
Țanțoș el înfruntă frigul,
Pân' să se ridice ceața
Cântă-ntruna
"Cucurigu!"

Găinușele-l insultă
Dând cu ciocul în pământ
Și nici una nu-l ascultă -
Parcă ar cânta în vânt!

Adunarea!

Supărat, de la tribună,
Se înfoaie pintenogul,
Curtea toată o adună
Să-i asculte monologul.

Dar cum nici cu vorba bună
Nu-și asigură prezența
Scoate din pământ o râmă
Să uimească asistența.

Le-a trezit tot interesul
Și găinile se-adună.
Dacă n-a putut cu versul
Le-a dat gata cu o... râmă!

Și din toată supărarea
Și discursul din tribună
A rămas numai urarea
"Poftă bună, poftă bună!"

Moara

Moara macină făină
Și morarul toarnă-n coș.
Taca, taca, taca, taca!
Taca, taca, taca, taca!

Morărița cântărește
Și dă boabe la cocoș.
Taca, taca, taca, taca!
Taca, taca, taca, taca!

Hai la moară, hai copii!
Moara macină făină
Taca, taca, taca, taca!
Taca, taca, taca, taca!

La brutar o duc apoi,
Iar brutarul face pâine
Minunată pentru noi.

Poftă bună dragi copii!

De la cititori

Cu dragoste pentru Cărticica Draga mea pentru copii de la **Oana Rusu**, 5 ani, din Târgu Mureș

concurs

O mămică (sau o bunică), un copil, o poezie

Ora mesei

Este ora pentru masă,
Mâncărica e gustoasă!
Mofturi să nu faci defel,
Fiindcă rămâi mititel.

Lapte, brânză, unt, smântână -
Ai la masă hrană bună:
Calciu, multe proteine,
Minerale, vitamine.
Și pisoiul vrea lăptic
Ca să nu rămână mic.

Concurent: Lăcrămioara Tănase, Vaslui

Laura

Soluțiile jocurilor din numărul trecut:

JOC (pag. 14)

Ingredientul care nu are ce căuta într-o prăjitură este... PIPERUL!

JOC (pag. 23)

Norii identici sunt:
- ***3 și 11***
- ***5 și 15***
- ***12 și 18***

TALON DE FIDELITATE

Nu-l decupa încă!

Păstrează-l pentru

TOMBOLA de Crăciun

2004

De la cititori

Dragă Cărticică,
Îți mulțumim pentru fiecare număr, pentru fiecare filă a ta! Mi-au devenit foarte dragi aceste Cărticele și aștept cu nerăbdare numărul următor.

Lucia Cristina Bondoc, Alba Iulia

Numele copilului: ....

Numele părinților: ....

....

Adresa: ....

....

....

Telefon: ....

nr. 8 - august 2004

De la cititori

Dragă redacție,
Sunt elevă în clasa a II-a și am 9 ani. Mai am și o surioară pe nume Georgiana și amândouă știm să desenăm foarte frumos. Vă trimitem două desene făcute de noi.

Simona Nițu, Rm. Vâlcea

Un desen foarte frumos ne-a trimis și ***Mihai Bărăscu, 4 ani, din Pitești***

ABONAMENTE PENTRU 2004

ATENȚIE!
Expediați talonul numai însoțit de chitanța de plată (sau o copie) într-un plic timbrat, pe adresa:
O.P. 52, C.P. 58 București

Doresc să mă abonez la Cărticica Draga mea pentru copii

4 luni x 15.000 lei = 60.000 lei

NUME ....

ADRESĂ ....

....

....

....

Telefon .... Fax ....

Am achitat suma de .... prin (bifați):
❑ ORDIN DE PLATĂ sau ❑ MANDAT POȘTAL
la Banca Comercială Ion Țiriac, sucursala Victoria, cont 4230109249001.

Telefonul abonatului: 021/211.06.10 sau e-mail: abonamente@casalux.ro

Rățușca harnică

Vine rața de la baltă
Cu codița ridicată
Și se urcă-n foișor
Ca să facă-un oușor
Pentru domnul Nicușor.
Nicușor îi mulțumește
Pentru oul ce-l primește.

Găbiță

Concurent: Mihaela Cristea, com. Lelești, jud. Gorj

Cloșca

Cloșca are puișori mititei și gălbiori.
- Cot-cot-cot! îi strigă ea
Câte-o gâză să le dea.
- Piu! spun puii din ogradă
Și se-adună toți grămadă.
Liniștiți ei se hrănesc
Și la urmă mulțumesc.
Mândri sunt ai lor părinți
Fiindcă puii li-s cuminți
Când se joacă-n iarba multă
Și când basme dulci ascultă.

Celine Eva

Concurent: Alexandra Ghimpirea, București

concurs

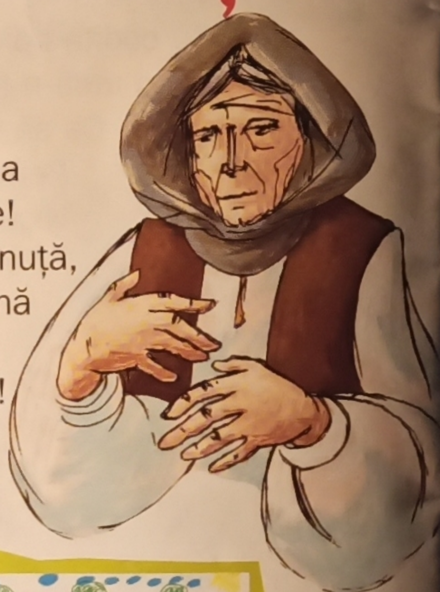
O mămică (sau o bunică), un copil, o poezie

Mâinile bunicuței

Paula cu bunicuța ei

Bunicuța, hărnicuța,
Are mâinile-ncrețite,
Dar cât ține săptămâna
Nu le vezi că-s obosite!
Ba prind nasturi la hăinuță,
Ba te miri ce mai adună
Și tot ele ne frământă
Covrigei și pâine bună!

Concurent:
Nicoleta David, Alba-Iulia

De la cititori

Se pare că Prințesa Alina, vedeta de pe coperta numărului 5/2004 al Cărticelei Draga mea pentru copii, așa mofturoasă cum era, a plăcut foarte mult copiilor. Iată încă un desen în care apare Alina și trei dintre pretendenții ei, trimis de micuța ***Andreea Alexandra Călimănescu din Tecuci****. Bravo, Andreea!*

De la cititori

Amelia Silivan *și* ***Paula Braicu din Reghin*** *sunt la fel de talentate. Iată desenele lor, special făcute pentru Cărticica noastră.*

Bomboanele

În desen ai mai multe tipuri de bomboane: rotunde, pătrate, lunguiețe. Spune câte sunt din fiecare fel.
Și mai ai ceva de făcut: găsește două bomboane identice.
Afli răspunsurile în numărul următor al Cărticelei.

Sărbători dedicate Maicii Domnului

15 august și 8 septembrie

În lunile august și septembrie Biserica a rânduit două mari sărbători închinate Maicii Domnului: **Adormirea Maicii Domnului (15 august)**, când ne aducem aminte de chemarea ei la ceruri de către Fiul ei iubit, Domnul Iisus Hristos, și **Nașterea Maicii Domnului (8 septembrie)**. Vă amintiți și voi, dragi copii, cât de mult s-au bucurat părinții ei, Ioachim și Ana, când Dumnezeu le-a dăruit la o vârstă înaintată această fetiță care prin voia cerească avea să devină Fecioara Maria sau, cum o numim noi cu evlavie, Maica Domnului.

În aceste zile frumoase de 15 august și 8 septembrie ne gândim cu drag la toate mămicile, bunicile, mătușile, prietenele și fetițele care poartă acest nume minunat, Maria. Le spunem pe această cale tuturor un călduros „La mulți ani!". Și nu uitați voi, fetițelor care purtați acest nume, și voi copii, în general, să spuneți în fiecare seară rugăciune către Maica Domnului, căci ea este sus și vă ascultă. Cu puterea dăruită ei de Dumnezeu și prin credința noastră ea poate face minuni cu fiecare dintre noi. Așa cum a făcut și cu pictorul din povestea care urmează și la care să luați aminte.

O minune a Sfintei Fecioare

În urmă cu câteva sute de ani trăia un pictor foarte credincios, pe nume Ioan; meseria lui era să picteze biserici și icoane. Îi plăcea foarte mult să picteze mai ales icoane cu Maica Domnului și făcea acest lucru cu atâta dragoste încât toată lumea se mira de frumusețea lor. Pe diavol însă îl zugrăvea așa cum este el, urât și înfricoșător. Acesta prinsese ură pe el și voia cu tot dinadinsul să-i facă rău: nu putea suporta să vadă icoanele Maicii Domnului așa frumos pictate, căci mulți oameni veneau să se închine și să se roage la ele.

Odată Ioan a fost chemat să picteze o biserică foarte înaltă; cum stătea el sus pe schelă și făcea chipul Maicii Domnului, iată că i-a apărut în față diavolul și i-a strigat:

- De acum înainte nu vei mai picta icoane cu Maica Domnului! și a dărâmat schela de sub picioarele lui.

Înspăimântat, Ioan abia de a mai apucat să strige:

- Preasfântă Născătoare, ajută-mă!

În acel moment Preacurata Maică a făcut o minune: și-a întins mâna din icoana abia zugrăvită și l-a prins pe pictor, scăpându-l de acea căzătură cumplită care i-ar fi pricinuit moartea. L-a ținut așa cu mâna ei până au venit niște credincioși cu o scară și l-au ajutat să coboare. Ioan a mulțumit cu lacrimi Maicii Domnului și a povestit tuturor minunea ce se petrecuse.

Repovestită de
CRISTINA MANEA